

Broodnodig

Inhoud

Wakker blijven.....	Pag 02
Verleiding neemt toe.....	Pag 02
De meerderheid heeft gelijk! Of niet?.....	Pag 03
Oude en Nieuwe Testament.....	Pag 05
De Hoop van Het Lichaam van Christus.....	Pag 12
Voor en na Handelingen 28.....	Pag 15
Wonderen en tekenen.....	Pag 18
Van God en van de satan.....	Pag 20
'Wonderen en tekenen' in de profetie van Joël.....	Pag 20
Vanwaar de verwarring?.....	Pag 21
ZIEN is tegengesteld aan GELOVEN.....	Pag 22
De Gedachten van Satan.....	Pag 24

Broodnodig

Iedere dag hebben we ons eten en drinken nodig om in leven te blijven. Wanneer we stoppen met eten zal het snel met ons gebeurd zijn. dan sterven wij. Zo is het met ons vleselijke lichaam gesteld. Geestelijk gezien is het niet anders. Ook dan moeten we eten en drinken om in leven te blijven. In dit laatste geval moeten we eten en drinken uit de Fontein des Levens: "Want wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigten leven." Wanneer wij dit geestelijk eten en drinken nalaten, dan sterft ons vleselijke lichaam niet, maar onze geestelijke mens zal zeker sterven.

Om in deze "kwade dagen" geestelijk in leven te blijven is het van levensbelang om Gods Woord tot ons te nemen. Het Woord, waarin Hij Zijn gedachten en plannen en rijkdom van genade aan ons openbaart. Wij moeten niet trachten het Woord naar onze eigendunkelijke wijsheid uit te leggen, maar we moeten gewoon lezen wat er staat, en dan zal best het één en ander moeilijk te verstaan zijn, maar wanneer u het gelezene in geloof aanvaard, komt er een dag dat u door de leiding van Gods Geest het gelezene verstaat. Want de Bijbel verkondigt Goddelijke waarheden en zegeningen, dingen die geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart zijn opgekomen.

Wakker blijven

We moeten ook zorg dragen dat we door allerlei omstandigheden niet in slaap sukkelen. We moeten niet verslappen in het omgaan met Gods Woord. Er kunnen allerlei redenen en excuses zijn om niet met het Woord bezig te zijn, maar we vergeten ons dagelijks eten toch ook niet?

Daarom zegt Petrus in 2 Petr 1:13 "Daarom zal het steeds mijn voornemen zijn u hieraan te **herinneren**, hoewel gij het weet en in de waarheid, die bij u is, versterkt zijt. Ik acht het mijn plicht, zolang ik in deze tent ben, u door **herinnering wakker te houden...**"

En daar laat Petrus het niet bij, want even verder in het derde hoofdstuk herhaald Petrus deze woorden (het is blijkbaar nodig om nogmaals duidelijk te zijn): "Dit is reeds de tweede brief, geliefden, die ik u schrijf; in beide tracht ik uw zuiver besef **door herinnering wakker te houden.** (2 Petr 3:1) Ook in de Tessalonicenzen brief wordt opgeroepen om wakker en nuchter te zijn. (1 Tess 5:6)

Ook voor ons is het belangrijk dat we van tijd tot tijd herinnerd moeten worden aan de waarheden, die Gods Woord ons te vertellen heeft. Dit zal dan ook tot een beter begrijpen van Gods Woord leiden, en tevens zullen we beter in staat zijn allerlei wind van leer die er in de tegenwoordige tijd meer en meer op ons af komt te onderscheiden en te toetsen.

Verleiding neemt toe

Voor een gelovige is het onmogelijk om zonder Gods Woord recht te staan in de leer. De verwarring is uitermate groot. Ook onder gelovigen. In de ene groep gelovigen wordt dit geleerd, en in een andere groep het tegenovergestelde, terwijl ze allemaal pretenderen de waarheid te verkondigen. Daarmee wordt de verwarring compleet. Dit is een geweldige voedingsbodem voor Gods tegenstander om zijn zaad (lees: zijn vergif) te strooien. De satan vindt het ook helemaal niet erg om met bijbelteksten de gelovigen op het verkeerde spoor te zetten. Er zijn jammer genoeg veel voorgangers die met de Bijbel in de hand en in de mond, toch hun gemeente op een dwaalspoor zetten.

Er is maar één manier om uit deze brij van tegenstellingen te ontsnappen, en dat is terug te keren naar de Bron van Leven. Hij verkondigt in Zijn Woord de enige gezonde leer, al het andere is ijdel gepraat (1 Tim 1:6) We leven in een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars bijeenhalen. (2 Tim 4:3). Maar broeders en zusters we moeten ons houden aan het betrouwbare Woord, zodat wij ook in staat zijn te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers weten te weerleggen. (Titus 1:9)

Kent u nog van deze broeders en zusters, die in alle eerlijkheid pogen het Woord de Waarheid recht te snijden? Want ik kan u uit ervaring verzekeren dat dit recht snijden van het Woord u meestal niet in dank wordt afgenomen door velen die zich christen noemen, want juist uit die hoek komt het meeste verzet, omdat door "het recht snijden" van het Woord meestal aan eigen "fundamentjes" wordt gerammeld. Maar durven we ons in alle oprechtheid af te vragen wie of wat we nou eigenlijk navolgen: Het Woord, of leringen en tradities van mensen? Weten we door de hutspot van leringen nog waar we aan toe zijn? Hebben we ons oor wel bij de goede Bron te luisteren gelegd? Is bijbelstudie voor u een ontdekken wat God u te zeggen heeft, of zoekt in in de Bijbel naar teksten, die **uw** gelijk onderstrepen?

De meerderheid heeft gelijk! Of niet?

Het gevaar is levensgroot dat we achter de mening van de meerderheid aan "hobbelen". Dat is de makkelijkste weg, waarmee u veel "vrienden" kunt maken. Maar het is niet de meerderheid, die de dienst uitmaakt in het aangeven van de juiste weg, al menen velen dat dit wel het geval is. Wanneer u op grond van het Woord een afwijkende mening ventileert, zal u dat vaak niet in dank worden afgenomen. Ook wordt dat vaak als lastig, en als een bedreiging voor de heersende vastgelegde leer gezien, en de kans is groot, dat men u dan liever ziet vertrekken. Er zijn tegenwoordig nogal wat gemeenten, die iemand, die kritiek heeft, zien als een werktuig van de satan. Dit staat letterlijk in het boek "Doelgericht Leven" van Rick Warren, welk boek inmiddels in veel gemeenten zijn verleidende werk heeft gedaan. Wanneer u dit overkomt, dan mag u concluderen dat men de vastgelegde gemeentelijke regels belangrijker vindt, dan "vernieuwd" te worden door de levende werking van Gods Woord. Want waar leven in zit, dat is aan verandering onderhevig.

Hebt u ooit wel eens een plant gezien, waarvan de knop op uitbarsten stond? En was u toen ook zo nieuwsgierig of hij de volgende dag al uitgekomen was? Stel dat dat niet gebeurt, en na een week staat nog steeds dezelfde knop op die bloem, en stel dat die knop de hele zomer niet uitkomt. Die op barsten staande bloemknop blijft de hele zomer alleen maar knop. U bent hevig teleurgesteld. Want die plant heeft niet aan de verwachtingen, die u ervan had, beantwoordt. Bent u zo'n knop, die maar niet uit wil komen? Of gaat u groeien en bloeien doordat u het Woord der Waarheid tot u neemt?

Groeien in het Woord is geen massaal gebeuren, maar een zeer persoonlijke zaak. De ene verdraagt nou eenmaal zwaardere kost dan de andere. Maar de Heere wil met een ieder van u tot wasdom komen. Bovendien, weet wel dat u zich in goed gezelschap bevindt, als u zich ooit een eenling in het geloof voelt. In de Bijbel zijn er vele voorbeelden van mensen, die dicht bij de Heere wandelden, en daardoor als "vreemdelingen" werden gezien:

- **Wat denkt u van de apostel Paulus?** Moet u eens kijken wat deze Paulus om Christus' wil heeft moeten ondergaan, omdat hij niet de mening van de meerderheid verkondigde: "Als dienaar Gods: in veel dulden, in verdrukkingen, in noden, in benauwdheden, in slagen, in gevangenschappen, in oproeren, in moeiten, in nachten zonder slaap, in dagen zonder eten,

in reinheid, in kennis, in lankmoedigheid, in rechtschapenheid, in de heilige Geest, in ongeveinsde liefde, in de prediking van de waarheid, in de kracht Gods; met de wapenen der gerechtigheid in de rechterhand en in de linkerhand; onder eer en smaad, in kwaad gerucht en goed gerucht; als verleiders en toch betrouwbaar; als niet bekend en toch wèl bekend; als stervend en zie, wij leven; als getuchtigd, maar niet ten dode; als bedroefd, maar altijd blijde; als arm, maar velen rijk makend; als niets hebbend en toch alles bezittend. (2 Kor 6:4-10)

En wat zei Paulus op het eind van zijn bediening? "Maar **allen hebben mij in de steek gelaten** – het worde hun niet toegerekend. (2 Tim 4:16)

- De profeet Elia: "Ik heb zeer geijverd voor de HEERE, de God der heerscharen, want de Israëlieten hebben uw verbond verlaten, uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood, zodat ik **alleen ben overgebleven**, en zij trachten mij het leven te benemen." (1 Kon 19:14) Maar de Heere zei in 18: "Doch Ik zal in Israël zeventuizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl, en elke mond die hem niet gekust heeft."
- En wat denkt u van Noach? Noach bouwde de ark in opdracht van de Heere op het droge. Ik denk dat iedereen hem voor gek versleten heeft. Want wie bouwde er nou zo'n groot schip op het droge? Ik geloof dat alleen al het maken van dat schip één getuigenis van het geloof van Noach is geweest. We lezen in Gen 7:23 "Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, mensen zowel als vee en kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, zodat zij verdelgd werden van de aarde; **Noach alleen bleef over** en wat met hem in de ark was."
- Hoe vaak zal Mozes zich niet alleen hebben gevoeld, wanneer het hele volk Israël in opstand kwam tegen de Heere? We lezen in Num 11:14-15 "Ik **alleen** kan de zorg voor dit gehele volk niet dragen: dat is mij te zwaar. 15 Wilt Gij zó met mij handelen, dood mij dan liever, indien ik genade heb gevonden in uw ogen, opdat ik mijn ongeluk niet behoef aan te zien."
- Twaalf verspieders werden erop uitgestuurd om het land Kanaän te verkennen, hoeveel kwamen in geloof terug? "Na verloop van veertig dagen keerden zij terug van het verspieden van het land; zij gingen op weg en kwamen tot Mozes en Aäron en de gehele vergadering der Israëlieten in Kades, in de woestijn Paran, en brachten hun en de gehele vergadering bericht en toonden hun de vrucht van het land. Zij verhaalden hem dan en zeiden: Wij kwamen in het land, waarheen gij ons gezonden hadt, en ja, het vloeit van melk en honig, en dit is zijn vrucht. Het volk echter, dat in het land woont, is sterk en de steden zijn ommuurd en zeer groot, en ook de kinderen van Enak zagen wij daar; Amalek woont in het Zuiderland, de Hethieten, Jebusieten en Amorieten wonen in het bergland, de Kanaänieten aan de zee en aan de oever van de Jordaan. Daarop trachtte Kaleb het volk tot bedaren te brengen tegenover Mozes en zeide: Laat ons gerust optrekken en het in bezit nemen, want wij zullen het zeker kunnen vermeesteren. Maar de mannen die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tegen dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij. Ook verspreidden zij onder de Israëlieten een kwaad gerucht omtrent het land dat zij verspied hadden, door te zeggen: Het land dat wij zijn doorgetrokken om het te verspieden, is een land dat zijn inwoners verslindt, en alle mensen die wij daar zagen, waren mannen van grote lengte. Ook zagen wij daar de reuzen, Enakieten, die tot de reuzen behoren, en wij waren als sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen." (Num 13:25-33)

In deze geschiedenis leren we ook dat de meerderheid niet gelijk had. De Heere had immers

gezegd, dat Hij hun het land zou geven? **Slechts twee geloofden**, en die twee hadden gelijk!

- Zo zijn er vele voorbeelden van meerdere profeten, die stonden tegenover een grote meerderheid van goddeloosheid, eigenlijk tegenover een grote meerderheid van andere meningen, die niet van God waren. Vaak stonden zij alleen. Voor hen bleef niets anders over dan in Gods Woord geloven. En daar volharden zij ook in, ondanks alle tegenwerpingen.

- Hoe vaak was de Heere Jezus niet alleen? Terwijl Hij Gods Zoon was, hebben de Zijnen hem niet als zodanig erkend. De Heere zocht vaak de eenzaamheid: "En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar **alleen**."

Hoe vaak probeerden de godgeleerden (de Farizeërs en de Schriftgeleerden) van die tijd de Heere Jezus een valstrik te spannen? Zij die het hadden kunnen weten uit de Schriften, geloofden niet in Hem. De Heere noemde hen zelfs "adderengebroid".

Toen de Romeinse soldaten de Heere gevangen namen sprak Jezus tot de scharen: Als tegen een roer zijt gij uitgetrokken met zwaarden en stokken om Mij gevangen te nemen?

Dagelijks zat Ik in de tempel te leren, maar gij hebt Mij niet gegrepen. Doch dit alles is geschied, opdat de schriften der profeten in vervulling zouden gaan. Toen lieten al de discipelen Hem **alleen** en vluchtten. (Matth 26:55-56)

En wie kan beseffen hoe groot de worsteling van de Heere is geweest, toen Hij alleen in de Hof van Gethsemane was? En wie kan bevatten hoe groot de smart van de Heere is geweest, toen hij beschimpt en bespuugd werd door de mensen? en wie kan bevatten wat de Heere doorleefde toen Hij aan het Kruis riep: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Broeders en zusters, terwijl Hij het gelijk volkomen aan Zijn kant had, **stond Hij totaal alleen!**

Al deze voorbeelden laten ons zien, dat wie de Waarheid spreekt, zelden of nooit op een meerderheid moet rekenen. Sterker, als er hele grote groepen gelovigen bij elkaar zijn, en het roerend met elkaar eens zijn, moeten we ons ernstig afvragen of alles wel naar Gods Woord is. We moeten altijd en overal nuchter en waakzaam zijn, want ook vandaag heeft men vaak een bedekking voor de bedoeling van Gods Woord, doordat men wil vasthouden aan allerlei tradities en overleveringen. En voor elke traditie of overlevering zijn wel uit zijn verband gerukte bijbelteksten te vinden.

Ik noem al deze dingen, oom aan te tonen dat wij ons aan De Waarheid moeten houden, ook al wordt ons dat door de meerderheid niet in dank afgenomen. En wanneer wij ons aan de Waarheid houden, dan zullen wij nooit beschaamd staan.

Oude en Nieuwe Testament

Door mensen is de Bijbel verdeeld in een Oud, en een Nieuw Testament. Maar eigenlijk is dat een rare onlogische verdeling. Want wanneer gaat voor onze begrippen een testament in werking? Als er iemand overleden is. Wanneer we dan het overlijden van iemand als maatstaf voor het openen (of het beginnen) van een testament zouden hanteren, dan moeten we op zoek naar iemand, die in die in die tijd is gestorven, en die van belang is geweest in die tijd. Er is maar Eén die daarvoor in aanmerking komt, en dat is de Heere Jezus Christus.

Wanneer we dan bij het sterven van de Heere het Nieuwe Testament zouden laten beginnen, dan horen de vier evangelieën bij het Oude Testament. Want de vier evangelieën handelen over het **leven** van de Heere. De indeling van de evangelieën bij het Oude Testament is ook logischer, omdat

deze evangelieën louter en alleen over Israël handelen, en aan Israël geschreven zijn. Eigenlijk gaat de geschiedenis van Israël na het laatste Bijbel boek van het Oude Testament (Maleachi) gewoon door in Mattheüs. Oké, er zit zo'n 400 jaar tussen Maleachi en Mattheüs, maar het gaat over hetzelfde volk. Heel vaak, te vaak worden deze evangelieën direct toegepast op de gemeenten van nu, wat allerlei misstanden en misverstaan tot gevolg heeft. Want het is ten enenmale onmogelijk een brief, die niet aan ons is geadresseerd, wel op onszelf toe te passen. Dat doen we toch in het normale leven ook niet? Waarom in het geval van de Bijbel dan wel? Natuurlijk is het wel zo, dat we erg veel kunnen leren van de evangelieën, dat staat buiten kijf, maar we moeten niet net doen alsof deze evangelieën aan ons geadresseerd zijn.

Ik ben me er terdege van bewust, dat deze onterechte toepassing door de eeuwen heen zo door de kerken is geleerd. Maar wat eeuwenlang plaats heeft gevonden, hoeft daarom nog niet goed te zijn. We hebben ons verstand gekregen om logisch te denken. Ook ben ik mij ervan bewust, dat het moed vraagt van iemand, die jarenlang met een bepaalde "leer" is opgegroeid, om deze "leer" nu opeens door een andere (Bijbelse) bril te gaan bekijken. Maar wie het Woord liefheeft, stelt het volgen van dat Woord boven de menselijke instellingen en tradities.

Ik zal trachten bovenstaande met een voorbeeld duidelijk te maken. We lezen in Math 24:3-4 "dat de Heere Jezus op de Olijfberg gezeten was, daar kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg **ons** (de discipelen) wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld? En Jezus antwoordde en zeide **tot hen**." En dan komt het hele relaas wat er in de toekomst nog staat te gebeuren. Let wel: De Heere spreekt hier tot de 12 discipelen, en niet tot ons!

Dan komt vers 13 en 14 (van Math 24):

"Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden. En dit **evangelie van het Koninkrijk** zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn."

Welk evangelie zal in de gehele wereld gepredikt worden? Dat staat er vlak voor: "Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden." Dát is het evangelie, wat hoorde bij de prediking van de Heere Jezus, en dát evangelie zal horen bij het toekomstige Koninkrijk. Dán (in de toekomst) zal dát evangelie door het volk Israël (12.000 x 12.000 = 144.000 verzegelden, zie Openbaring 7:4) onder alle volkeren verkondigd worden. Gebeurt dat nu? Kennen wij zoveel joden, die dát evangelie onder de volkeren verkondigen? Geldt dat evangelie nu, anno 2007? Gelukkig niet, want dan zou ons behoud afhangen van ons volharderen. Wat is dan nog de waarde van het volbracht werk van de Heere Jezus Christus? Hij heeft uitgeroepen: "Het is volbracht". Alles? Ja alles! Kunnen wij aan dat volbrachte werk nog iets toevoegen? Nee, absoluut niets! Moeten wij dan niet volharderen tot het einde, om behouden te worden? Het staat toch in de Bijbel? En de Bijbel is toch Gods Woord?

Ja, het staat in de Bijbel, maar we zouden proberen de Bijbel in de context te lezen. Dit voorbeeld laat zien, dat we ons geen dingen moeten toeëigenen, die niet aan ons geschreven zijn. Want dat geeft grote verwarring. Dit voorbeeld laat duidelijk zien, dat voor Israël andere regels golden, en in de toekomst zullen gelden, dan wat nu voor ons geldt. Zo heeft God het kennelijk in Zijn wijsheid besloten. En wie zijn wij om daaraan te tornen? Gods Woord openbaart ons Zijn voortschrijdende heilsplan, en daarbij gelden voor ons andere regels, dan voor het volk Israël.

Ja maar, zeggen anderen dan, we moeten toch wel een leven van Godsvrucht en geloof openbaren, om ooit in de hemel te komen. Maar ook dán wil diegene die zo denkt, door eigen toedoen en eigen goedgevoelen de hemel verdienen. We hebben er vaak grote moeite mee om in geloof te aanvaarden,

dat ons behoud **louter en alleen** gebaseerd is op het volbrachte werk van Christus. Wij zijn zo vaak geneigd te denken, dat we ook ons best ervoor moeten doen. Maar we staan echt helemaal met lege handen, en hoeven alleen te zeggen: Dank u wel, Heere Jezus, voor uw grote daad van Liefde! Het is een Goddelijke daad van Liefde geweest, volbracht door Hem, die zonder zonde was. En als wij menen aan die Goddelijke daad nog iets van onszelf te moeten toevoegen, dan wordt het mensenwerk. En mensenwerk is met zonde besmet!

Daarom staat er ook in de Efeze brief (één van de latere brieven van Paulus, die wel heel speciaal **aan ons** is geschreven:

- "In liefde heeft Hij ons **tevoren** ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. En in Hem **hebben wij** de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade, welke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand." (Efeze 1:5-8)
- "In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid." (Efeze 1:13-14)
- "God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, – **door genade zijt gij behouden** –, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus." (Efeze 2:4-6)
- "Want **door genade** zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme." (Efeze 2:8-9)

Ziet u, broeders en zusters, welk een geweldige boodschap de apostel Paulus door de leiding van Gods Heilige Geest **aan ons** door mag geven? Reeds "tevoren", dwz van vóór de grondlegging der kosmos, waren wij ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen. En in Hem **hebben** wij de verlossing door zijn bloed, wanneer wij het woord der waarheid, het evangelie van onze behoudenis, in geloof hebben aanvaard. Dan zijn wij ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, die Hij voor ons heeft weggelegd. En vooral Efeze 2:8-9 spreekt duidelijke taal: "**Door genade zijt gij behouden**, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; **niet uit werken**, opdat niemand roeme."

Bovendien was het evangelie wat Paulus schreef aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus, die [te Efeze] zijn (= geadresseerden), een evangelie, wat van te voren NIET na te speuren was in de Schriften. Het was dus iets nieuws, wat er van tevoren niet was. Daarom lezen we in Efeze 3:8: "Mij (Paulus), verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de **onnaspeurlijke rijkdom van Christus** te verkondigen."

Ziet u dat God aan ons een heel ander evangelie verkondigt, dan aan Israël? Hieruit kunnen we leren dat God op verschillende tijden op verschillende manieren tot Zijn doel komt. En hebt u in dit voorbeeld ook gezien, hoe belangrijk het is om te letten op wie de geadresseerden zijn?

Ik ga nog een stapje verder. Na de vier evangelieën, Mattheüs, Marcus, Lukas en Johannes komt het Boek der Handelingen van de apostelen. Laten we eens kijken of Handelingen wel aan ons geadresseerd is. Alle kerken menen van wel, want in Handelingen wordt heilige Geest uitgestort, en dat is toch de geboorte van de kerk? Maar laten we eens kijken wat Gods Woord daarover zegt, en

wat er werkelijk gebeurde.

We hebben gezien dat de vier evangelieën over Israël gingen. In Handelingen gaat de geschiedenis voor (en aan) Israël gewoon verder. We lezen in Handelingen 1 over de Hemelvaart van de Heere Jezus Christus, en over het invullen van de lege plaats van Judas. Heeft alles met Israël te maken. In Handelingen 2 zien we ook heel duidelijk tot wie er gesproken wordt:

"Nu waren er **Joden** te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel; en toen dit geluid gekomen was, liep de menigte te hoop en verbaasde zich, want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En buiten zichzelf van verwondering zeiden zij: Zie, zijn niet al dezen, die daar spreken, Galileeërs? En hoe horen wij hen dan een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? (Handelingen 2:5-8)

We lezen hier dat er vrome **Joden** uit alle volken onder de hemel te Jeruzalem bijeen waren. Dit waren Joden, die kwamen uit de landen, waarheen ze "verstrooid" waren, en die nu voor het Pascha opgetrokken waren naar Jeruzalem. En tot hun verbazing hoorden zij eenvoudige Galileeërs in hun eigen taal spreken. En daar begint Petrus te spreken tot **de Joden**:

- "**Gij Joden** en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt," (Handelingen 2:14)
- "**Mannen van Israël**, hoort deze woorden" (Handelingen 2:22)
- "**Mannen broeders**," (Handelingen 2:29)
- "Dus moet ook **het ganse huis Israëls** zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt." (Handelingen 2:36)
- "Bekeert **u** (= **Israël**) en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen. 39 Want voor **u** is de belofte." (Handelingen 2:38)

Het moge duidelijk zijn tot wie hier in hoofdstuk twee gesproken wordt. Spreekt Petrus hier tot de heidenen? De heidenen (wij dus) waren nog helemaal niet in tel, want Petrus had eerder de opdracht van de Heere zelf ontvangen om niet naar de heidenen toe te gaan, omdat de boodschap speciaal gold voor Israël, hoe zou hij dan nu opeens tot heidenen spreken?

We lezen in Mattheüs 10:5-8 "Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebood hun, zeggende: **Wijkt niet af op een weg naar heidenen**, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls. Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet." **Deze opdracht heeft de Heere aan zijn discipelen gegeven en aan niemand anders.**

Er was zelfs later een gezicht van de Heere voor nodig om Petrus aan het verstand te brengen, dat de boodschap ook aan heidenen gebracht mocht worden. Dat lezen we pas in Handelingen 10:11-20: "En hij (Petrus) zag de hemel geopend en een voorwerp nederdalen in de vorm van een groot laken, dat aan de vier hoeken nedergelaten werd op de aarde; hierin bevonden zich allerlei viervoetige en kruipende dieren der aarde en allerlei vogelen des hemels. En er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet! Maar Petrus zeide: Geenszins, Here, want ik heb nog nooit iets gegeten, dat onheilig of onrein was. En nogmaals ten tweeden male, kwam een stem tot hem: Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden. En dit geschiedde tot driemaal toe, en terstond werd het voorwerp weer opgenomen in de hemel.

Terwijl Petrus bij zichzelf **in onzekerheid** was, wat het gezicht, dat hij gezien had, betekenen mocht, zie, daar waren de mannen, die door Cornelius afgezonden waren, bij hun navraag naar het

huis van Simon aan het voorportaal gekomen, en zij trachtten na geroepen te hebben te weten te komen, of Simon, bijgenaamd Petrus, daar verblijf hield.

En terwijl Petrus nog steeds over het gezicht nadacht, zeide de Geest: Zie, twee mannen zoeken naar u; sta dan op, ga naar beneden en reis, **zonder bezwaar te maken**, met hen mede, want Ik heb hen gezonden."

In eerste instantie werd het heil alleen aan de Joden verkondigd. Maar vanaf de tijd dat de Heere zelf aan Petrus liet zien dat hij ook aan de heidenen het evangelie mocht verkondigen, gebeurde dat ook, maar wel met dien verstande, dat het evangelie wat toen voor Israël gold, nu ook voor die heidenen gold. En dat bleef gedurende de gehele Handelingen periode zo. Wat was het geldende evangelie ook alweer? "Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden." en in de Romeinen brief (ook tijdens de Handelingen periode geschreven) lezen we in hoofdstuk 11:22:

"Let dan op de goedertierenheid Gods en zijn gestrengheid: over de gevallen gestrengheid, maar over u goedertierenheid Gods, **indien** gij bij de goedertierenheid blijft; anders zult ook gij weggekapt worden." Hieruit blijkt dat de tot geloof gekomen heidenen werden geënt op de edele olijf (Israël), en dat deze enting **voorwaardelijk** was, want wanneer zij niet bleven bij de goedertierenheid Gods, niet bleven staan op het toen gelegde fundament, dus niet volharden in het geloof, dan zouden zij weer weggekapt worden. Dus dan hoorden ze er niet meer bij. Zij moesten net als de joden **volharden** om behouden te blijven. Wij weten inmiddels dat evangelie niet aan ons is gericht.

Misschien vraagt u zich af: maar de Romeinen brief is toch ook aan ons gericht? Dan moeten we wel beseffen, dat de evangelie-verkondiging na het kruis voor het volk Israël gewoon doorging. God had Zijn volk na het kruis niet terzijde gezet, nee, Hij ging na het kruis gewoon door met **hen** nogmaals de gelegenheid te geven om Christus aan te nemen, die dan Koning over hen zou worden. Daarom lezen we in Handelingen 3:17-20: "En nu, **broeders** (= Joden), ik weet, dat gij uit onkunde hebt gehandeld, gelijk ook uw oversten; maar zo heeft God in vervulling doen gaan wat Hij bij monde van alle profeten tevoren geboodschapt had, dat zijn Christus moest lijden. Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die **voor u** tevoren bestemd was, Jezus, zende." Dus nogmaals kreeg het volk Israël de kans om Christus aan te nemen.

Deze boodschap heeft de hele Handelingen periode door geklonken, en alle brieven die gedurende die Handelingen periode geschreven zijn door de apostel Paulus, ademen diezelfde sfeer, en verkondigen hetzelfde evangelie, want Gods Woord is niet verdeeld.

Israël werd pas aan het eind van Handelingen door God zelf terzijde gezet, toen Paulus, geïnspireerd door de Heilige Geest onderstaande woorden neerschreef, nadat hij voor de laatste maal de voormannen der Joden (Hand 28:17) bijeen had geroepen, om hen alsnog te bewegen het evangelie (uit Mozes en de profeten, dit was overigens dus wel na te speuren in de Schriften) aan te nemen, maar zij wilden niet. (Hand 28:25). Toen werd voor de derde keer verkondigd:

"Ga heen tot dit volk en zeg: Met het gehoor zult gij horen en gij zult het geenszins verstaan, en ziende zult gij zien en gij zult het geenszins opmerken; want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren zijn hardhorend geworden, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij **niet zien** met hun ogen en met hun oren **niet horen** en met hun hart niet verstaan en zij zich bekeren, en Ik hen zou genezen. Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook **horen!** (Hand 28:26-28)

Zowel in de evangeliën, als in de Handelingen periode, en ook in het boek Openbaring geldt ditzelfde evangelie, en dát evangelie van het Koninkrijk, dus van het **volharden tot het einde**, zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken en dan zal het einde (van de ajoin) gekomen zijn. Dit is NIET ons evangelie. Dan kan het ook nooit de bedoeling zijn geweest dat deze opdracht voor ons was. Wij brengen geen evangelie, waarbij we de mensen aansporen om toch vooral te volharden, anders zijn ze niet behouden. Wij mogen het evangelie van Gods rijke genade verkondigen. Dit "volharden-evangelie" was het evangelie, wat hoorde bij het Koninkrijk wat de Heere 2000 jaar geleden had willen oprichten, maar wat door de onbekeerlijkheid van Israël toen niet doorging, maar welk Koninkrijk in de toekomst tot zijn volle ontplooiing zal komen. Want Gods beloften zijn onberouwelijk. Het gaat zeker door! En dán geldt weer hetzelfde evangelie als in Mattheüs 24:13 en 14

Ditzelfde evangelie vinden we dan ook meerdere keren terug in het boek Openbaring:

- * Openb. 1:9 "Ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de **volharding** in Jezus,....."
- * Openb. 2:2 "Ik weet uw werken en inspanning en uw **volharding**....."
- * Openb. 2:3 "En gij hebt **volharding** en hebt verdragen om Mijns naams wil....."
- * Openb. 2:7 "Wie **overwint**, hem zal ik geven....." Dit is ook voorwaardelijk, en betekent hetzelfde als: "wie **volhardt** tot het einde"
- * Openb. 2:11 "Wie **overwint**,....."
- * Openb. 2:17 "Wie **overwint**,....."
- * Openb. 2:19 "Ik weet uw werken en liefde, en geloof en dienstbetoon, en uw **volharding** en uw laatste werken....."
- * Openb. 2:26 "En **wie overwint**,...."
- * Openb. 3: 5 "**Wie overwint**,....."
- * Openb. 3:12 "**Wie overwint**,....."
- * Openb. 3:21 "**Wie overwint**,.... "
- * Openb.13:10 "Hier blijkt de **volharding** en het geloof der heiligen"
- * Openb.14:12 "Hier blijkt de **volharding** der heiligen,....." Zij hebben **volhardt** in het weigeren van het merkteken van het beest.
- * Openb.14:13 "Dat zij rusten van hun moeiten, want hun werken volgen hen na" Zij hadden **volhardt** in het weigeren van het merkteken van het beest. Dat waren de werken die hen navolgden.
- * Openb. 20:4 Hier zien we dezelfde **volharding** als in Openb. 14:13. Ook hier hadden de gelovigen **volhardt**, en het merkteken van het beest niet aanvaard, en de beloning was dat ze 1000 jaar met Christus als koningen mochten heersen.
- *Openb. 3 : 8 "Ik weet uw werken....." Het gaat hier over dezelfde groep mensen die volharden in hun werken als in Openb. 20:4.

Ook in het boek Handelingen gold dus hetzelfde evangelie. Ook toen waren er vele verdrukkingen, en moesten de gelovigen volharden tot het einde. Volharden tot het einde het is dan: Volharden tot het einde van de eeuw (ajoon) of tot de dood (wanneer de gelovige stierf).

Gedurende de hele Handelingen periode had Paulus niets anders gedaan, dan de joden en de heidenen te verkondigen uit Mozes en de profeten. Dit evangelie was na te speuren in de Schriften:

- En al **de profeten**, van Samuël af en vervolgens, zovelen er hebben gesproken, hebben ook deze dagen aangekondigd. (Handelingen 3:24)
- **Gij** (Israël) zijt de zonen van **de profeten** en van het verbond, dat God met uw vaders (met

Israël) gemaakt heeft, toen Hij tot Abraham zeide: En in uw nageslacht zullen alle stammen der aarde gezegend worden. Handelingen 3:25)

- Van Hem **getuigen alle profeten**, dat een ieder, die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangt door zijn naam. (Handelingen 10:43)
- Als een getuige, die hulp van God heeft ontvangen tot op deze dag, sta ik dus hier voor klein en groot, zonder iets anders te zeggen dan wat **de profeten en Mozes** gesproken hebben, dat geschieden zou. (Handelingen 26:22)
- En nadat zij een dag met hem hadden afgesproken, kwamen verscheidenen tot hem in zijn verblijf, wie hij met nadruk het Koninkrijk Gods voorstelde, pogende hen te overtuigen ten opzichte van Jezus, **uit de wet van Mozes en de profeten**, van de vroege morgen tot de avond toe. (Handelingen 28:23)
- Paulus, een dienstknecht van Christus Jezus, een geroepen apostel, afgezonderd tot verkondiging van het evangelie van God, dat Hij tevoren door zijn profeten beloofd had **in de heilige Schriften**, aangaande zijn Zoon. (Rom 1:1-3b)
- Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan **de wet en de profeten** getuigen. (Rom 3:21)
- Dit is reeds de tweede brief, geliefden, die ik u schrijf; in beide tracht ik uw zuiver besef door herinnering wakker te houden, om aan de woorden te denken, die door **de heilige profeten** tevoren gesproken zijn, en aan het gebod uwer apostelen van de Here en Heiland. (2 Petr 3:1-2)

Wanneer we de Handelingen en de brieven, die Paulus in de Handelingen periode heeft geschreven, bestuderen, zullen we tot de conclusie moeten komen, dat al deze brieven dezelfde sfeer ademen, hetzelfde evangelie verkondigen, dezelfde hoop op de toekomst hebben, en dezelfde volharding moeten betonen in hun geloof. Al deze dingen waren na te speuren in Mozes en de profeten, maar wanneer Paulus na Handelingen 28 een ander evangelie gaat verkondigen, is dat niet na te speuren in de Schriften.

Voor alle duidelijkheid: Toen, in de Handelingen periode, predikte Paulus, wat er in verband met Gods beloften, gegeven aan Israël, en het spoedig komende Koninkrijk, aanstaande was. En dat geloofde Paulus ook. Het was Paulus niet toegestaan om in de Handelingen tijd méér te openbaren. Paulus predikte in de Handelingen periode uitsluitend: **Mozes en de profeten!** Alles wat Paulus in de Handelingen tijd verkondigde was na te speuren in de Schriften. Geen andere “Hoop” was er openbaar gemaakt in het Oude Testament of tijdens de rondwandeling van de Heere Jezus op aarde, en ook in de Handelingen tijd was alles **na te speuren** in de toen bestaande Schriften.

De apostel Paulus blijft in alle brieven, die voor Handelingen 28 zijn geschreven, volledig in lijn met het onderwijs van de Heere Jezus Christus. Daarom kan hij ook met recht tot bijvoorbeeld de Tessalonicenzen spreken met “**een Woord des Heeren.**” (1 Tess 4:15). Paulus vertroost de gelovigen van de Handelingen tijd met de Hoop op de opstanding bij de Komst des Heeren, als de laatste bazuin klinkt. En tot die tijd liggen de ontslapen gelovigen van de Handelingen periode in het stof der aarde.

Nadat de Heere zelf Israël, en daarmee de “**Hoop van Israël**” terzijde had gezet (dus na Handelingen 28), schrijft Paulus door de openbaring en inspiratie van God zelf nog zeven brieven vanuit zijn gevangenis, waar Paulus zeker **twee jaar** verbleef (Hand 28:30). In deze laatste zeven brieven mag Paulus aan ons nieuwe verborgenheden (geheimenissen) bekendmaken, die eeuwen her verborgen zijn gebleven in God. Dus deze verborgenheden waren aan niemand bekend, en waren **nergens na te speuren**, maar **waren alleen bekend bij God zelf.**

Efeze 3:8-10: “Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de **onnaspeurlijke** rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her **verborgen is gebleven in God**, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden.”

Deze latere zeven brieven (Efeze, Kolossenzen, Filippenzen, Filemon, 1 en 2 Timoteüs en Titus) verkondigen ons een Hoop, die de Hoop van de brieven van vóór Handelingen 28 (Galaten, 1 en 2 Tessalonicenzen, Hebreeën, 1 en 2 Corintiërs en de Romeinen brief) verreweg overstijgt.

De bijzondere Hoop van de leden van de Gemeente der verborgenheid is, dat wij nu alreeds zijn **mede**-opgewekt met Christus, **mede** zijn opgestaan en **mede** zijn gezet met Christus in de hemelse gewesten. Deze Gemeente van Jezus Christus, het Lichaam van Christus, de complete Man, bezit de Hoop van Fil 3:10-14:

“(Dit alles) om Hem te kennen en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden, of ik, aan Zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen **tot de opstanding uit de doden**. Niet dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben. Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb, maar één ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.”

In het vetgedrukte staat: “tot de opstanding uit de doden”, maar eigenlijk zou er moeten staan volgens de grondtekst: “De uitopstanding van tussen de doden uit”. Dit is de uitopstanding van tussen de overige doden uit, een individuele opstanding, die plaats heeft nadat de gelovige is gestorven, nadat hij de goede strijd heeft gestreden en de loopbaan heeft gelopen (Fil 1:20-24 en 2 Tim 4:6-8).

De Hoop van Het Lichaam van Christus

Direct na de terzijde zetting dor de Heere van het volk Israëel, begint de apostel Paulus deze nieuwe boodschap bekend te maken, namelijk de verborgenheid (of het geheimenis) van De Gemeente van Het Lichaam van Christus. Deze nieuwe boodschap spreekt helemaal niet meer over een spoedige verwachting van Zijn Komst, zoals hij daarvoor wel deed. Dit “spoedig verwachten” uit de brieven voor Handelingen 28 is volledig afwezig in de zeven brieven die Paulus na Handelingen 28 schreef.

Paulus, die eerst heel veel over de Komst, over de Parousia schreef, neemt dan het woord Parousia geen enkele keer meer in zijn mond. Hij zwijgt er in deze zeven latere brieven totaal over.

Daarentegen begint Paulus **vanaf die tijd** over een nieuwe, hogere Hoop te spreken, namelijk over “Epiphaneia”, dat is “de verschijning in heerlijkheid.” In deze “verschijning in heerlijkheid”, deze “Epiphaneia” van Christus, zal het Lichaam van Christus (het samengevoegde Lichaam) op een heerlijke wijze in delen.

Paulus spreekt in deze brieven over een **individuele opstanding van de gelovigen** direct na het sterven: De uitopstanding, die van tussen de doden uit is. Allen die hier deel aan hebben hebben ook deel aan de “verschijning in heerlijkheid” bij Zijn Komst!

Het was in Gods raadsbesluit opgenomen, dat Hij een groep gelovigen, die IN Christus zijn, reeds **vóór de grondlegging** der wereld uitverkoren had (Efeze 1:4). Dit was een verborgenheid. En deze verborgenheid was tot na Handelingen 28 totaal onbekend gebleven, en met een goede reden. Want als de profeten en/of Paulus dit geheimenis bekend hadden gemaakt, dan zou Israëel een goede reden

(excuus) hebben gehad om zich niet te bekeren.

Want dan had het volk Israël (in de Handelingen periode) kunnen zeggen: “Wat heeft het voor zin om nú de Heere te volgen, en om nú deel te krijgen aan Zijn Verbond, als de Heere toch binnenkort Zijn plan een andere wending geeft, en wij (Israël) naar de achtergrond verdwijnen?”

Daarom was de uitroeping van Het Lichaam van Christus tot het einde van Handelingen een geheimenis. Het geheimenis van Zijn wil (Efeze 1:9). Eeuwen en geslachten lang verborgen (Kol 1:26).

Sommige gelovigen, die gedurende de Handelingen periode leefden kregen deel aan Het Lichaam van Christus. Hierbij kunnen we bijvoorbeeld denken aan Paulus, aan Timoteüs en de Filippenzen. Anderen bleven tot de “Handelingen groep” behoren, denk daarbij aan de Twaalven, de twaalf discipelen, die als toekomstige taak onder meer over al de twaalf stammen Israëls zullen regeren, een taak die niet tot Het Lichaam behoort.

Na de Handelingen tijd waren er dus twee groepen gelovigen:

1. De eerste groep gelovigen (geënt op de edele olijf, op Israël) stierf na een poosje uit, en wachten **in het graf** op hun “Hoop”. Deze groep had een collectieve “Hoop”. Zij verwachten een opstandingslichaam te ontvangen bij de “Parousia”, bij de Komst van de Here in de lucht.
2. De andere groep gelovigen bleef bestaan tot op de huidige dag. De gestorvenen van deze laatste groep gelovigen hebben hun “Hoop” reeds ontvangen. Voor deze groep geldt dat ze een heel persoonlijke, individuele “Hoop” hebben. Zij mogen weten dat elke gelovige, die in de afgelopen 2000 jaar is gestorven, **individueel** direct na zijn of haar sterven het opstandingslichaam heeft ontvangen en naar de Heere is gegaan.

Toch heeft deze tweede groep gelovigen naast de “individuele Hoop” ook nog een “collectieve Hoop”, want eenmaal, wanneer Christus Zich bij Zijn Komst in al Zijn Heerlijkheid openbaart, zullen deze gelovigen collectief zichtbaar zijn in Het complete Lichaam van Christus.

Paulus schrijft hierover het volgende: “Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, Zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid”. Om zo met Hem te kunnen verschijnen, is het nodig dat wij reeds bij Hem zijn. Met Paulus mogen wij deze “Epiphaneia”, deze verschijning, liefhebben.

Beide groepen hadden gemeen, dat ze beide geloofden in het verzoenend offer van de Heere Jezus Christus, en dat ze in Christus nieuw leven hadden ontvangen.

Paulus spreekt over een **mede** opgewekt worden met Christus, en een **mede** gezet worden met Christus in de hemelse gewesten. Ook hier spreekt Paulus over een zalige Hoop, maar dan een Hoop, die de “Hoop van Israël” op een de Heere tegemoet gaan in de lucht, verre weg overtreft. Kennen wij deze, onze Hoop?

Er zijn drie groepen brieven in het nieuwe Testament:

- **De eerste groep** is een groep van zeven brieven aan gemeenten, namelijk: Galaten, 1 en 2 Tessalonicenzen, Hebreeën, 1 en 2 Corintiërs en de Romeinen brief
- **De tweede groep** is een groep van zeven algemene zendbrieven, namelijk: Jacobus, 1 en 2 Petrus, 1 en 2 en 3 Johannes en Judas.

In bovenstaande twee groepen brieven was de verwachting, de “Hoop van Israël”, steeds nadrukkelijk wel aanwezig, maar deze "Hoop van Israël" ontbreekt totaal in de derde groep van zeven brieven:

- **Deze derde groep** van zeven brieven die na de Handelingen periode door Paulus zijn

geschreven zijn: Efeze, Kolossenzen, Filippenzen, Filemon, 1 en 2 Timoteüs en Titus.

Eigenlijk is Handelingen 28:27-28 een keerpunt in de evangelie verkondiging, omdat daar voor de laatste keer de hoogste vertegenwoordigers van Israël, voor de laatste keer nog een kans krijgen, om te geloven, en het Koninkrijk Gods te aanvaarden. Maar zij wilden niet en keerden zich in ongelof van Paulus af, terwijl Paulus niets vreemds, maar uitsluiten hun de zaken uit Mozes en de profeten verkondigde, die voor hen allen na te speuren waren in de hun bekende geschriften. Het is mede vanwege dit keerpunt in de verkondiging belangrijk te weten welke bijbelboeken vóór, en welke ná dat keerpunt geschreven zijn. Onderstaand schema is een poging te laten zien, wat de verschillen van vóór en ná Handelingen 28:28 zijn.

In Hand.28 wijzen de hoogste vertegenwoordigers van Israël, het Koninkrijk van God af. Vervolgens richt Paulus zich tot de heidenen.

VOOR HANDELINGEN 28:28	NA HANDELINGEN 28:28
<u>Voor Handelingen 28</u> wordt gesproken over het Koninkrijk Gods bestemd voor Israël, wat bekend was <u>vanaf de grondlegging der wereld</u> . Matt. 25:34.	<u>Na Handelingen 28</u> spreekt Paulus over de Gemeente (het Lichaam van Christus), die al uitverkoren was van <u>vóór de grondlegging der wereld</u> , een wezenlijk verschil. Ef 1:4.
<u>Voor Handelingen 28</u> had de Here Jezus nog vele dingen te zeggen, maar dat deed Hij toen nog niet, want ze konden het nog niet dragen. Joh. 16:12.	<u>Na Handelingen 28</u> , wat er in vorige eeuwen nog niet bekend was gemaakt, wordt in Ef. 3:5 wel bekend gemaakt, nl. de verborgenheid van het ene Samen-Lichaam (lett.) van Christus, waarvan Hij het Hoofd is. Deze verborgenheid, die verborgen was geweest van alle eeuwen en van alle geslachten , maar nu, op het moment toen Paulus dat schreef vanuit de gevangenis in Rome, werd het geopenbaard aan de heiligen. Kol. 1:26.
<u>Voor Handelingen 28</u> , vele genezingen in de evangeliën, later ook in de Handelingen. Zelfs in Hand.28:8,9 nog de laatste beschreven genezing.	<u>Na Handelingen 28</u> zijn er geen genezingen meer beschreven. Paulus moest zelfs de zieke Trofimius in Milete achterlaten. 2 Tim. 4:20, terwijl in Handelingen 19:12 de zweetdoeken van Paulus tot genezing waren voor de zieken.
<u>Voor Handelingen 28</u> ziet Stefanus de Here Jezus STAANDE ter rechterhand Gods. Hand. 7:55. Dat wil zeggen; Hij rustte niet, Hij stond klaar om te komen, om het Koninkrijk waar de Heer Zelf vele malen over gesproken had, te	<u>Na Handelingen 28</u> schrijft Paulus, dat Christus (hier niet de naam Jezus zoals in Hand. 7:55) is ZITTENDE aan de rechterhand Gods. Dat is een omschrijving van rust. Dan te bedenken dat wij daar met Hem een plaats hebben, ook in een

<p>aanvaardden. Maar Israël wees het af, ze erkenden Hem niet als de beloofde Messias, als hun Priester-Koning. Hand. 28:25</p>	<p>situatie van rust, innerlijke, geestelijke rust. Wat een genade!! Ef. 2:6</p>
<p>Voor Handelingen 28 is de boodschap van het evangelie nog erg gericht op het komende Koninkrijk, let wel; het aardse Koninkrijk met Jeruzalem als het centrum, de plaats van waaruit de Here Jezus Christus zal regeren. Het ging toen in de eerste plaats nog om de Jood en daarna ook de Griek. Rom. 1:16+ Hand. 13:46, (dus ook heidenen, die toen in Israël werden geënt).</p>	
<p>Voor Handelingen 28 schreef Paulus aan Galatië, waar nog al wat joden hun heil uit het houden van de wet verwachtten, (Gal. 3:7,8 en 14), dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn en in Abraham zullen alle volken gezegend worden.</p>	
<p>Voor Handelingen 28 geldt: Wat is die zegen(belofte) ? Lees Gen. 15:18 dat is het grote land Israël. Ook verwachtte Abraham de hemelse stad Jeruzalem. Hebr. 11:10 + Opb. 21:10-14. Een stad met een muur en 12 poorten met de namen van de 12 geslachten van Israël. De fundamenten van die stad, 12 in aantal, hadden de namen van de 12 apostelen, ook allen joden. Gelovigen uit de heidenen uit de periode van vóór Handelingen 28 zullen dus ook met Abraham die stad erven.</p>	
<p>Voor Handelingen 28: In Rom. 4:13 wordt Abraham erfgenaam der wereld genoemd. Wereld = lett.Kosmos dwz; al het geschapene, de aarde en de 2 hemelen, niet de 3^e hemel waar God woont, want dát is de plaats van het Lichaam van Christus, de Gemeente (Kol. 3:1)</p>	<p>Na Handelingen 28 zijn de gelovigen gezet in de hemel waar Christus is. Ef. 2:6. Zij hebben dus een hemelse bestemming en geen aardse. De Gemeente van nu is Het Lichaam van Christus, en waar Hij is als het Hoofd van Het Lichaam, daar is ook de Gemeente van nú. Ef 1:22.</p>
<p>Voor Handelingen 28 waren er nog verschillen tussen de gelovige Joden en de gelovige heidenen, (lees Hand. 15 de verzen 19,20,24,28 en 29). De Joodse gelovigen bleven nog bij hun onderhouden van de wet en lieten hun besnijden. Dit verwachten die Joden ook van hun broeders heiden-gelovigen. Dit meningsverschil liep zó</p>	<p>Na Handelingen 28 is ook die “scheiding” weggebroken. Ef. 2:14. Beide, heiden en jood zijn dan tot <u>één Lichaam</u> gevormd, met Christus als Het Hoofd.</p>

<p>hoog op, dat Paulus er zelfs een reis voor naar Jeruzalem maakte, om dit probleem met de andere apostelen te bespreken. Daar werd besloten dat men de gelovigen uit de heidenen niet lastig moest vallen met de wet, en ook niet met de besnijdenis. Maar ondanks dit genomen besluit door de apostelen in Jeruzalem, bleef de “scheiding” in de gemeenten bestaan.</p>	
<p>Voor Handelingen 28 kon de zegen voor de volkeren uitsluitend lopen via Israël. Deze zegen voor de volkeren was reeds aan Abraham beloofd.</p>	<p>Na Handelingen 28 tot op heden ten dage komt de zegen uitsluitend rechtstreeks naar een ieder, die gelooft in Christus als zijn persoonlijke Verlosser en Heiland. Deze periode van na Handelingen 28 is de eerste en enige periode in de heilsgeschiedenis waarin het heil rechtstreeks direct naar de heidenen komt. Dit was een verborgenheid van vóór de grondlegging der wereld.</p>
<p>Voor handelingen 28 was de positie van Israël nog steeds aan de spits der volkeren. En deze positie zou zichtbaar zijn geworden als het volk de Heere had aangenomen.</p>	<p>Na Handelingen 28 Was de positie van Het Lichaam van Christus de hoogste, namelijk gezet in de hemel, daar waar Christus is. Israël was toen verstrooid tussen de volkeren.</p>
<p>Voor Handelingen 28, Israël leefde toen in de verwachting van het Koninkrijk, het zou dan aan de spits der volkeren staan, en alle andere volkeren zoude een lagere positie innemen. Dat is toen niet gebeurd, maar zal in de toekomst zijn eind-vervulling krijgen.</p>	<p>Na Handelingen 28 Trad er een speciale zegening in werking, die tot die tijd was verborgen in God zelf. Gelovigen hebben nu een positie boven alle overheid en macht, namelijk in Christus Jezus, en zullen zijn, daar, waar Christus is!</p>
<p>Voor Handelingen 28 waren de gelovigen uit de heidenen nog geënt op Israël. (Rom 11:17) Je kon in die tijd ook nog afgehouden worden. (Rom. 11:22) Toen was het nog volharden tot het einde, nl. totdat Christus komen zou op aarde.</p>	<p>Na Handelingen 28 geldt: Voor eeuwig behouden. Voor de gelovige van nu geldt: Onze zonden <u>zijn</u> vergeven, wij <u>hebben</u> de verlossing, wij <u>zijn</u> verzegeld met de Heilige Geest, wij <u>zijn</u> opgewekt uit het dode bestaan zonder God, en wij <u>zijn</u> gezet in de hemel IN Christus. Lees Efeze hoofdstuk 1 en 2.</p>
<p>Voor Handelingen 28 verwachtten de gelovigen dat elk moment Christus zou terug keren op aarde. Jac. 5:8 : Want de toekomst des Heren is nabij. (NBG) Het zelfde schrijft ook Petrus in 1 Petr. 4:7. Het woordje “komst” of “toekomst” is in het Grieks; “parousia”, dat wordt op verschillende plaatsen vertaald met; <u>aanwezigheid of tegenwoordigheid</u>, bv. In Filp.</p>	

1:26 en Filp. 2:12.	
<p>Voor Handelingen 28: De Jacobus brief is ook geschreven aan de 12 stammen in de verstrooiing, duidelijk voor Joden bestemd. Het was ook de eerste brief die in die tijd rond ging onder de Israëlieten. Zij zagen dus echt uit naar de spoedige komst van de Heer op aarde, dat Hij zijn voeten zou zetten op de Olijfberg, maar door de afwijzing door de vertegenwoordigers van het volk Israël, werd de komst van de Heer uitgesteld. (nu al reeds ca 2000 jaar)</p>	<p>Na Handelingen 28, in de latere brieven van Paulus dus, is er niet meer sprake van ; “parousia”, maar van; “epifaineo” dat betekent; “verschijnen”. In Kol. 3:4 staat: Wanneer Christus verschijnt, zult ook gij, het Lichaam van Christus, met Hem verschijnen in heerlijkheid. Niet Hem tegemoet gaan, maar met Hem van boven af verschijnen, zichtbaar worden.</p>
<p>Voor Handelingen 28 was er nog niets bekend over het lichaam van Christus, dat was verborgen, zelfs onnaspeurlijk (Ef. 3:5,6,8 en Kol. 1:26) Wat wel bekend was, dat de heidenen mede-erfgenamen zouden worden (namelijk erfgenamen van de belofte reeds aan Abraham gedaan). In Jes. 49:6 staat: Ik, God, heb Israël gegeven tot een licht der natiën. Zie ook Jes. 66:19. De heidenen zullen met Israël het loofhutenfeest vieren.(Zach. 14:16) en zij zullen Koning Jezus aanbidden in Jeruzalem.</p>	<p>Na Handelingen 28 zijn de gelovigen uit de heidenen niet meer geënt op Israël, maar mede erfgenamen van het Lichaam van Christus. (Ef. 3:6) Ook hier is sprake van mede-erfgenamen, maar deze erfenis van ná Handelingen 28 stijgt ver uit boven de erfenis van vóór Hand. 28:28</p>
<p>Voor Handelingen 28, Wie volhardt tot het einde, die zal zalig worden en het Koninkrijk Gods ingaan.(Matt. 24:13) Wie almaar blijft zondigen in die tijd, die erft het Koninkrijk Gods niet, die komt er niet in. (Gal. 5:21) lees ook Rom. 2:3.</p>	<p>Na Handelingen 28, wie dan als gelovige blijft zondigen, heeft geen erfenis (loon) in het Koninkrijk Gods.(Ef. 5:5) Diegene komt wel in het Koninkrijk maar ontvangt geen erfenis. Wie eenmaal deel uitmaakt van het Lichaam van Christus, die wordt niet meer van dat Lichaam los gemaakt. De gelovige van nu is verzegeld met de Heilige Geest. (Ef. 1:13-14)</p>
<p>Voor Handelingen 28 verwacht Paulus dat hij de Heere tegemoet gaat in de lucht: “.....wij (incl. Paulus zelf) die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen (nl. hen, die uit het graf zijn opgestaan) de Heere tegemoet gaan in de lucht. (1 Thess. 4:17).....en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij (ook Paulus) zullen veranderd worden. (1 Kor. 15:52), bij het klinken van de laatste bazuin.</p>	<p>Na Handelingen 28, verwacht Paulus dat hij spoedig zal sterven :”.....De tijd mijner ontbinding is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb het geloof behouden.” (2 Tim.4:6,7) Paulus spreekt helemaal niet meer over een "opname". Hij wist toen dat hij na zijn sterven bij Christus zou zijn.</p>
<p>Voor Handelingen 28, staat dat de gelovigen zullen worden opgewekt, daar moet dus de gelovige nog worden opgewekt. Lees 2 Kor. 4:14.en 1 Kor. 6:14. Of zal levend gemaakt.</p>	<p>Na Handelingen 28, in Efeze 2:6 en Kol. 2:12 wordt vermeld, dat God ons al opgewekt heeft, samen met Christus, dan is het dus al gebeurd.</p>

Rom. 8:11.	Of: Dan zijn we al levend gemaakt. Kol. 2:13.
Voor Handelingen 28 heeft het verbonden zijn met Israël te maken met het land (Jes. 14:1) en met de tempeldienst.(Zach. 14:17)	Na Handelingen 28 , 2 jaar daarna, werd de tempel verwoest en de joden weggevoerd. Er kwam een onderbreking in de relatie met God en Israël, tot op heden. Nu dus geen mogelijkheid om geënt te zijn op Israël.

Wonderen en Tekenen

Vele christenen willen in onze tijd, de Handelingen tijd voor de gemeente weer invoeren met gezangen en wonderen. Deze zichtbare tekenen hebben te maken met het zichtbare volk Israël en niet met de onzichtbare gemeente, het Lichaam van Christus, want dat is verborgen in God (3:1) Wanneer wij in Gods Woord zouden onderzoeken waar en voor wie de tekenen, de wonderen en gezangen bestemd zijn, dan kan het niet anders dan dat we op grond van het Woord tot de conclusie moeten komen dat al de wonderen en tekenen zijn gedaan voor het volk Israël.

Hiermee wil ik niet beweren dat er vandaag geen wonder of genezing kan plaatsvinden. Maar niet op die manier van grote genezings-manifestaties, die vandaag steeds vaker plaatsvinden, en die steeds meer geproclameerd worden. Die zijn in deze tijd onbijbels en onwaar.

Alle teksten die in de bijbel voorkomen, en waar het over wonderen en tekenen gaat, gaan deze wonderen en tekenen van de Heere zelf uit. Het zijn de wonderen en tekenen van de Heere zelf, het zijn ZIJN wonderen en tekenen. Behalve als de na-aper van God ook wonderen en tekenen doet, maar dezen zijn vals, en alleen bedoeld om de mensen te verleiden.

Alle beschreven wonderen en tekenen werden gedaan in verband met het volk Israël. Anders gezegd, de wonderen en tekenen hoorden bij dat volk. De Heere zei: "Zie, Ik maak een verbond; voor uw ganse volk zal Ik wonderen doen, die niet geschapen zijn op de ganse aarde, noch onder enige volken; also dat dit ganse volk, in welks midden gij zijt, des HEEREN werk zien zal, dat het schrikkelijk is, hetwelk Ik met u doe."

De Heere maakte zich aan Zijn volk bekend door tekenen en wonderen. En hij verzamelde voor Zich een volk door tekenen en wonderen: "om Zich een volk uit het midden eens volks aan te nemen, door verzoeken, door tekenen, en door wonderen, ...

Alle in de bijbel beschreven tekenen en wonderen zijn ten dienste van Israël, of speciaal voor Israël. Altijd wanneer de Heere de Zijnen iets wilde medelen of kenbaar maken, ging dat gepaard met tekenen en wonderen. Dit was heel speciaal het geval toen de Heere Jezus op aarde was temidden van Zijn volk, want toen wilde de Heere echt iets vertellen aan Zijn volk. En de boodschap was, dat het Koninkrijk aanstaande was. Het bestond niet, dat daar geen tekenen en wonderen bij hoorden. En dat werd door de enkeling toen ook wel verstaan. Zolang het Koninkrijk aangeboden werd, dus tot Handelingen 28:28, golden die regels.

Daarom zijn er heden ten dage NIET van de openlijke manifestaties van tekenen en wonderen. Omdat Gods volk nu terzijde is gezet. De Heere openbaart zich alleen op bovengenoemde wijze **aan Zijn volk.** Het volk Israël. dat eens aan de spits der volkeren zal staan, en dan zullen alle volkeren zien wie hun God is.

Onderstaande is een opsomming van allerlei zaken uit de bijbel waar het gaat over tekenen en wonderen

"Want indien het woord, door bemiddeling van engelen gesproken, van kracht is gebleken, en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtmatige vergelding heeft ontvangen, hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de HERE, en door hen die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd, terwijl God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de Heilige Geest toe te delen naar Zijn wil." (Hebr. 2:2 en 3)

De Handelingen periode ging gepaard met tekenen en wonderen en krachten, om de boodschap van het Koninkrijk te bekrachtigen. Het Koninkrijk brak toen niet aan wegens de verharding van Israël. Voorafgaande aan de tweede komst van Christus zal de geschiedenis zich herhalen.

Als God klaar is met Zijn plan voor deze tegenwoordige tijd, dan zal de Gemeente geopenbaard worden in Zijn hemelse heerlijkheid. De Here zal dan verder gaan met de uitvoering van Zijn plan: het herstel van land en volk van Israël en de (zichtbare) oprichting van Zijn Koninkrijk op aarde. Hij neemt eigenlijk de draad van de geschiedenis der volkeren weer op, waar die bijna 2000 jaar (oftewel: twee dagen!) geleden is blijven liggen. Als het zover is, zullen ook Israël en de volkeren de Here God roemen om Zijn grote daden: *“O HEERE, Gij zijt mijn God, U zal ik verheffen, uw naam loven, want Gij hebt wonderen gedaan, raadsbesluiten uit een ver verleden in waarheid en trouw volvoerd.”* (Jes. 25:1).

Petrus haalt woorden van Joël aan waarin het gaat om het werk van de Heilige Geest en om de zevenjarige periode voorafgaand aan de openbaring van Christus. Daarbij noemt hij wonderen in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm.

De concordantie leert ons dat wonderen en tekenen uitsluitend te maken hebben met Gods handelen met Israël. Momenten in de heils-geschiedenis waarop Hij Zijn koninkrijk aan Israël wil bevestigen, gaan gepaard met tekenen en wonderen.

Zegenende en oordelende tekenen en wonderen

Je kunt de tekenen en wonderen in de Bijbel op verschillende manieren indelen. In de eerste plaats kun je spreken van positieve en negatieve tekenen en wonderen. Positief zijn: genezingen, tongen, profetieën, water dat in wijn wordt veranderd, etc. Negatief zijn de oordelen zoals ze in Handelingen 2:19 worden genoemd. Positief of negatief; in beide gevallen komen ze van Godswege en dienen ze om de boodschap aangaande het Koninkrijk kracht bij te zetten.

In het voorgaande hebben we kunnen constateren dat de eerste maal dat we over 'tekenen en wonderen' lezen (Exod. 7:3) ons bepaalt bij het volk Israël aan het einde van de tijd van verdrukking in Egypte. In Deuteronomium 4:34 zegt Mozes dat God Zich een volk nam "uit het midden van een ander volk, door beproevingen, door *tekenen*, door *wonderen*." In het daaropvolgende vers zien we het doel hiervan: "Gij (= het volk Israël!) hebt het te zien gekregen, opdat gij zoudt weten, dat de HERE de enige God is, er is geen ander behalve Hij." De bevrijding van Israël uit Egypte resulteerde in de verbond-sluiting. Wanneer de HERE Zijn volk in de band van het (oude, dan wel nieuwe) verbond brengt, gaat dat gepaard met tekenen en wonderen. Is Israël daadwerkelijk door middel van het verbond aan de Here verbonden, dan is er sprake van een aan Israël bevestigd Koninkrijk. Dit geldt door heel de Bijbel heen. Niet alleen bij het oude verbond, maar ook als de tijd van het nieuwe verbond aanbreekt, zien we hetzelfde terug. De Here Jezus deed tekenen en wonderen. Zie bijvoorbeeld Johannes 20: "... deze (tekenen) zijn beschreven

opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam" (vs. 31; vgl. Deut. 4:35).

Niet alleen de Here Jezus Zelf, maar ook Zijn apostelen predikten het Koninkrijk Gods en dus ging ook hun boodschap gepaard met tekenen, wonderen en krachten. In de brief aan de Hebreëen (het Hebreeuwse volk) staat: "... hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd, terwijl ook God getuigenis daaraan geeft *door tekenen en wonderen en velerlei krachten ...*" (Hebr. 2:3 en 4).

Van God en van de satan

De hiervoor beschreven verdeling in positieve en negatieve tekenen, zijn beide van God afkomstig. De positieve tekenen zijn zegenend van aard en de negatieve hebben een oordelend karakter. Er is ook nog een andere verdeling mogelijk van tekenen en wonderen: er zijn er die van God afkomstig zijn en er zijn er die van Zijn tegenstander afkomstig zijn. Het is opvallend dat op de een of andere manier de duivel altijd probeert de Heer te imiteren. Door de hele Bijbel (en daarmee door de geschiedenis) heen, zien we dat hij op diverse manieren tracht zich als god op te werpen, die dingen bedenkt en doet. God heeft Zijn plan waarin alle dingen Christus zullen worden onderworpen; satan heeft zijn plan waarin de dingen aan de mens der wetteloosheid worden onderworpen. Voor God is Jeruzalem de stad van de grote koning; satan stelt daar Babel tegenover. De Here heeft Zijn Christus, Zijn Gezalfde; satan heeft zijn anti-christus (zijn in-de-plaats-van-Christus). God heeft engelen die Hem dienen in de uitvoering van Zijn plan (met Israël); satan heeft ook zijn engelen, overheden en machten, die hem ten dienste staan. Johannes de Heer noemde in dit verband de duivel 'de aap van God'. Het verwarrende is echter dat hij in veel gevallen het idee van God 'na-aapt', maar de uitvoering van dat idee dikwijls laat plaatsvinden vóór de Heer Zijn plan ten uitvoer brengt. Zo verwacht Israël de Messias van God, maar eerst zal satan zijn messias brengen, waardoor velen verleid zullen worden.

'Wonderen en tekenen' in de profetie van Joël

De wonderen en tekenen in Handelingen 2 moeten we onder de eerste verdeling 'positief en negatief' scharen. Het gaat hier om wonderen en tekenen, oordelend van aard en van God afkomstig. Dit zien we duidelijk in vers 19 als we letten op de cursieve woorden: "En *Ik zal wonderen geven* in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm." Petrus haalt deze woorden van Joël natuurlijk niet zomaar aan; hier speelt niet de voorkeur van Petrus mee. Hij doet dat vol van heilige Geest die immers net was uitgestort. Het waren juist deze woorden die uitgesproken *moesten* worden daar en op dat bijzondere moment, op de Pinksterdag in Jeruzalem ten overstaan van de mannen van Israël. De Joden die te Jeruzalem woonachtig waren, vrome mannen uit alle stammen uit de verstrooiing (Hand. 2:5), hoorden de grote daden Gods verkondigen in de taal waarin ze geboren waren (Hand. 2:8 en 11). Dat betekent dat deze Joodse toehoorders buiten het beloofde land waren geboren en inmiddels in het land waren (vanwege het Pascha) en daar de boodschap aanhoorden. Deze situatie lijkt veel op de huidige situatie in Israël, waar ook vele Joden wonen, die niet in Israël zelf geboren zijn. Enerzijds waren er onder de toehoorders mensen die zich afvroegen wat hier nu eigenlijk aan de hand was; anderzijds waren er ook spotters die zeiden: "Zij hebben te veel zoete wijn gehad!" (Hand. 2:13).

En dan staat Petrus op met de elven en spreekt zijn toehoorders aan. De wijze waarop hij ze benoemt, laat ons geen twijfel dat deze woorden (en ook het teken van de tongen) bestemd zijn voor Israël, of ze nu in Arabië, Asia of Judea geboren waren of niet, want voor hen waren de tekenen en wonderen:

- *Hand. 2:14 "Gij Joden en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt"*
- *Hand. 2:22 "mannen van Israël"*
- *Hand. 2:29 "mannen broeders"*
- *Hand. 2:36 "het ganse huis Israëls"*

Zo zijn er nog vele bijbelse voorbeelden te noemen die aantonen, dat de tekenen en wonderen niet gelden voor de tijd waarin wij leven. Wij moeten het niet verwachten van het zichtbare, niet van het "zien". Wij zien niet op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig. (2 Kor 4:18) En het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet. (Hebr 11:1)

De grote misvatting van vandaag, dat men wil "zien", is de voedingsbodem geworden van veruit de meeste "christelijke" dwalingen van onze tijd. Vanaf het ontstaan van deze foute onbijbelse denkwijze, in het begin van vorige eeuw, heeft deze dwaling miljoenen slachtoffers gemaakt, en in recente jaren is haar invloed zo groot geworden dat haar zuurdeeg in bijna alle kringen is doorgetrokken. Het getuigenis van veel gemeenten is daardoor tot een misvormd gedrocht van allerlei namaak-geestelijkheid geworden. Niet de vermeende Heilige Geest maar de duivel, die zich voordoet als de engel des lichts (2 Kor 11:14), samen met zijn afvallige engelen, hebben de tongenbrabbellende, tekenen en wonderen zoekende menigte in vervoering gebracht met het opium uit de duisternis. Daardoor leeft niet langer het GELOOF in de kerk, maar het ZIEN.

Deze ervaringen van "het zien" en/of "het voelen" zwepen hedendaagse vleselijke, moderne 'christenen' op tot uitzinnigheid. Men wil **ervaren** hoe God werkt, met tongen, visioenen, tekenen en (nep)wonderen, en zij hebben door hun verkeerd verwachtingspatroon niet door dat God hen reeds verblind heeft wegens hun ongelovig hart. Misschien zijn onderstaande teksten mede op hen van toepassing:

Rom. 1:24: "Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden van hun harten ..."

Rom. 1:28: "En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in erkenenis te houden, zo heeft God hen overgegeven in een verkeerd denken ..."

Mogen we constateren dat voor deze mensen de tijd gekomen is, dat zij de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen? (2 Tim 4:3). Ik denk het wel. Daarom vinden we aan het hoofd van deze mensen de vooraanstaanden, de gedoctoreerden en titeldragers die de mensen zo graag hebben. In Nederland hebben we ook iemand, die drie keer doctor en ook nog professor in de Godgeleerdheid is. Deze persoon geeft door zijn eigendunkelijke wijsheid aan de (on)gelovigen de vermeende grond voor hun dwaasheden. Hij is het ultieme voorbeeld van hoe enerzijds de demonen geleerde en begaafde mensen kunnen bedriegen, en anderzijds hoe God weerspannigen verblindt tot hun eigen schande. Een recent voorbeeld hiervan is te lezen op deze afvallige site:

<http://vergadering.nu/leesmap20070618koninkrijkvankracht.htm>.

Daarom broeders en zusters is zo heel erg belangrijk dat we alle dingen, welke uit de mond van mensen komen, toetsen aan Gods Woord. We moeten ons niets laten wijsmaken, al lijkt de verpakking vaak nog zo mooi. Wanneer we kennis hebben van Gods Woord, dan zijn we in staat om de zaken op een juiste manier te weerleggen. Dan hebben we een wapenrusting, waarmee we al de brandende pijlen van de boze zullen kunnen doven. Dan hebben wij een duidelijk degelijk weerwoord op grond van de Bijbel, in de hoop dat sommigen van hen, die verleid zijn, terug met de voeten op de grond zullen komen.

Vanwaar de verwarring?

Het Nieuwe Testament wordt continu verkeerd begrepen, gewoon omdat de grote waarheden van de nieuwtestamentische bedeling ofwel genegeerd, ofwel begraven wordt onder eeuwen oude tradities en bestendigde valse leringen. Het zou duidelijk moeten zijn dat de beloften aan de vaders (= aan Israël) niets van doen hebben met de openbaring van genade voor de huidige tijd van genade waarin wij leven. De Heer Jezus zei in Mattheüs 15:24: “Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen **van het huis van Israël**”. En Hij leerde Zijn discipelen in Mattheüs 10:5-7: “U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël. En als u op weg gaat, predik dan: Het Koninkrijk der hemelen (voor Israël) is nabijgekomen”. Want opdat het Koninkrijk een realiteit zou zijn moest de beloofde Koning geaccepteerd (door Israël) en op de troon gezet worden. Dit is de belofte aan Israël van Genesis tot Maleachi, en daarover spreken de vier Evangelieën, en daarover gaat dezelfde boodschap aan Israël in de Handelingen nog steeds onverminderd door. Maar Israël accepteerde haar Koning niet overeenkomstig Zacharia 9:9. In plaats daarvan zeiden zij dat Hij een bedrieger was en zij kruisigden Hem.

In de Handelingen was er nog steeds Gods aanbod aan Zijn verbondsvolk Israël, om de beloften te vervullen, die aan hun vaders waren gedaan, (Rom. 15:8) waardoor het Evangelie van het Koninkrijk een realiteit zou kunnen worden. De beloften aan Israël zijn niets anders dan wat Mozes en de profeten hebben gesproken. Op de dag van Pinksteren werd het aanbod van het Koninkrijk en de wederkomst van de Koning uit de hemel, vernieuwd (Hand. 3:21) indien zij zich zouden bekeren van het doden van hun Koning. Sommigen deden dat, en door Gods genade werd het aanbod bijna 40 jaar aangehouden waarin het Evangelie van het Koninkrijk gepredikt werd in het gehele Romeinse Rijk, met als resultaat dat in elke synagoge Gods aanbod werd afgewezen. Daarom stopte in Handelingen 28:28 de aanbidding van het Koninkrijk voor Israël, en stopten de wonderen en tekenen, die verband hielden met die aanbidding van het Koninkrijk voor Israël. Israël bewees zichzelf een natie van ongelof te zijn. Er was geen andere remedie tegen zulke afvalligheid dan oordeel, en in 70 n.C. werd Israël geoordeeld en opzij gezet. De aanbidding van het Koninkrijk, hield op, en in plaats daarvan heeft “God heeft hen allen in ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen” (Rom. 11:32).

De aanhangers van de pinksterbeweging promoten het idee dat tekenen en wonderen voor vandaag gelden, en dat ze geloof voortbrengen en het werk zijn van de Heilige Geest. Teken en wonderen zijn echter niet bestemd voor vandaag de dag, want het Woord van God vraagt dat wij nu gewoon door geloof zullen leven. Dat is onmogelijk als er tekenen en wonderen zouden zijn. De gelovige wordt in het genadetijdperk gerechtvaardigd **door geloof alleen**.

ZIEN is tegengesteld aan GELOVEN

Zien is niet geloven, en evenmin brengt zien geloof voort in het object van het Christelijke geloof: de Heer Jezus Christus, de persoon die de Zoon van God is. Het gaat het er nu volstrekt niet om wat de Heere doet of kan doen, maar het gaat er om wat Hij **heeft GEDAAN**.

Romeinen 10:17 vertelt ons: “Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God”. Niet door te zien dus.

Dezelfde mensen onder wie de Heer Jezus de wonderen verrichtte, hebben Hem gekruisigd. Niettegenstaande de wonderen kwamen de inwoners van Chorazin, Bethsaida, Tyrus en Kapernaüm niet tot geloof (Matt. 11:20). Zij wezen Zijn woorden en werken af. Saul van Tarsus was getuige van de wonderen en bediening van onze Heer Jezus, maar hij werd de hardnekkigste vervolger van de vroege christenen. Volgens zijn eigen bekentenis waren het niet de wonderen die hem tot geloof brachten, want hij zei: “maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het in onwetendheid gedaan

heb, in ongeloof" (1 Tim. 1:13; Gal 1:15-16). Verlossing, reddend geloof in Christus, ligt niet in het fysische rijk (wonderen en tekenen). Mattheüs 16:17 zegt: "Zalig bent u, Simon, Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is". Zie ook Joh. 1:12-13. Gods Woord is duidelijk broeders en zusters. Zijn Woord is de maatstaf!

Zie Johannes de Doper. Lukas 1:15 zegt: "hij zal al van de moederschoot af met de Heilige Geest vervuld worden". Van hem wordt ook gezegd: "En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden" (Lukas 1:76). Onder hen die uit een vrouw geboren werden was niemand groter dan Johannes de Doper, zo zei de Heer (Matt. 11:11), maar hij deed nooit een wonder, noch sprak hij in tongen, maar twee van Johannes' discipelen hoorden hem spreken en zij volgden in geloof Jezus (Joh. 1:37). Daarna vond Andreas zijn broer Simon, en zei tot hem: "Wij hebben de Messias gevonden" (Joh. 1:42). En verder is vers 46: "Wij hebben Hem gevonden over Wie Mozes in de wet geschreven heeft, en ook de profeten, namelijk Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazareth. Vers 50 is het gelovig getuigenis van Nathanaël: "Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël!". **Merk hier op dat dezen discipelen werden voordat de Heer ooit een wonder deed** (het eerste wonder was in Kana - Joh. 2:11).

Het in het algemeen mening, dat de Heer Jezus wonderen deed opdat de mensen Hem zouden geloven, is niet waar! Alhoewel alles nog gebeurde onder de bedeling van de Wet was *geloof* in Christus veel belangrijker. "Uw zonden zijn u vergeven" was voor de lamme veel belangrijker dan te kunnen gaan (Matt. 9:2). In contrast hiermee lezen we in Matt. 13:58: "En Hij deed daar niet veel krachten vanwege hun ongelooft". In feite was het zo dat wanneer het ongelooft een teken verlangde, Jezus' antwoord was: "Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet" (Matt. 12:39).

Voor de Farizeeën, het Sanhedrin, Herodes, Pilatus, Festus, Agrippa, Nero, was er geen mirakel, want zij geloofden Mozes en de Profeten niet - en evenmin zouden zij geloven indien iemand uit de doden zou opstaan.

Uiteraard zal u willen vragen waarom de Heer Jezus dan wel enig wonder deed. Eerst en vooral moet ingezien worden dat de wonderen van de Heer allemaal in overeenstemming waren met het Oude Testament en haar beloften aan Israël (bestudeer Lukas 4:18). De wonderen lagen in de lijn van wat de gelovige Jood kon verwachten (Matt. 4:23-24). **Het genezen van alle soorten ziekten en kwalen onder het volk ging gepaard met de prediking van het Evangelie van het Koninkrijk.** U zult hetzelfde lezen in Matt. 9:35, en de reden waarom Hij hen genas staat in vers 36: "Hij [werd] innerlijk met ontferming over hen bewogen". Gecombineerd met Mattheüs 8:16-17 was dit de vervulling van wat gesproken was door Jesaja. De belofte in Exodus 15:26 was: "Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!" (van Israël). De godvruchtige Jood herkende de Heer Jezus als zodanig.

Geen van Zijn discipelen beweerde ooit dat het getuigenis van een wonder geloof in Christus voortbrengt - omdat ook Satan in staat is wonderen te verrichten. De Farizeeën in Matt. 12:24 zeiden dat de Heer Jezus deze wonderen deed middels de kracht van Satan (Beelzebub, de overste van de demonen). De Heer heeft daar niet weerlegd dat Satan zulke macht bezit.

In Joh 2:23-25 lezen we: "En terwijl Hij te Jeruzalem was, op het Paasfeest, geloofden velen in zijn naam, doordat zij zijn tekenen zagen, die Hij deed; maar Jezus zelf vertrouwde Zichzelf hun niet toe, omdat Hij hen allen kende en omdat het voor Hem niet nodig was, dat iemand van de mens getuigde; want Hij wist zelf, wat in de mens was."

In dit bijbelgedeelte lijkt het erop dat de tekenen geloof voortbracht, maar dat was slechts schijn, want de Heere kende hun aller hart, en wist wat in de mens was. En dar was geen goeds bij. Daarom zegt de Heere in Joh 6:26-29:

"Jezus antwoordde hun en zeide: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij zoekt Mij, **niet** omdat gij

tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden gegeten hebt en verzadigd zijt. Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal; want op Hem heeft God, de Vader, zijn zegel gedrukt. Zij zeiden dan tot Hem: Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft."

Uit dit gedeelte blijkt, dat het geloof van de Joden gebaseerd was op het vlees, omdat hun honger tijdelijk gestild was, hun geloof was geen hartezaak. Deze joden volgen de Heere Jezus voor verkeerde doeleinden. Volgen wij de Heere wel voor de goede doeleinden? Of volgen wij iemand na om wat voor ogen is?

De Gedachten van Satan

In het verband van deze bijbelstudie is het tevens van belang te beseffen uit welke hoek de verleiding komt, en hoe de verleider in zijn sluwe denken te werk gaat, ...

.....opdat de satan over ons geen voordeel krijge; Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend. (2 Kor.2:10b,11)

Is dat zo, broeders en zusters, vrienden, lezers dezes, kennen wij zijn gedachten? Zijn wij er mee bekend hoe de satan nu te werk gaat ?

Het hierna volgende is een variant op wat beschreven wordt in de epiloog uit het boek "De laatste Adam" (auteur Peter Mout).

Satans gedachten blijken uit wat er nu heden ten dage in de wereld (ook in de "christelijke wereld) gebeurd: Alle macht moet gebundeld worden om de volgelingen van Christus uit te roeien: "Forceer hen te knielen voor de goden van het aardrijk. En zo niet hen, voor de leeuwen ermee, vervolg hen overal waar ze zijn. En als ze stand houden, leidt dan de aandacht van Christus af."

En het is geen wonder dat deze dingen werkelijk gebeuren, want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts.(2 Kor.11:14) Daarom, omdat hij zich zó voordoet, zal hij slecht door weinigen onderscheiden worden, en zal de grote massa hem aanbidden, en zal de grote massa doen wat hij hen vaak door "voorgangers" voorschotelt.

"Ik (Paulus) verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van degene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie; Daar is geen ander ..." (Gal.1:6,7a)

Satan's Gedachten:

- **Laat hun langzaam maar zeker iets anders tot hun voorwerp van verering maken. Maak wat mij (satan) betreft, van Zijn graf een bedevaartsoord, van Zijn geboortedag een feestdag. Koppel Zijn naam aan van alles en nog wat, relekwieën, geest van vervoering, exorcisme en gezangen door ons bewerkt. Laat ze zwijmelen op de sfeer van muziek en hen laten denken dat dat de aanwezigheid van de geest van God is.**
- **Verbindt Zijn naam niet met verlossing, niet met gehoorzaamheid, niet met de naam van Zijn Vader. Laat Zijn naam de wereld veroveren, maar hol hem uit. Maak hem leeg en vul hem daarna met alle mogelijke stoplappen. Trek de heilzame kern van verlossing en genade uit Zijn naam. Maak het aanbod van verlossing belachelijk.**
- **Laat er gestreden, veroverd, geplunderd en vermoord worden in Zijn naam. Laat in Zijn naam schandalig veel geld verdiend worden. Laat er in Zijn naam geld gevraagd worden voor genezing, vergeving, gaven van de geest, verlossing, toegang tot de hemel**

en voor eeuwige redding.

- **Dat maakt Zijn naam leeg, Zijn kruis inhoudsloos en krachteloos wordt.**
- **Vestig hun aandacht op de mensen in Zijn omgeving, Zijn discipelen, Zijn broers, Zijn moeder Maria, verklaar ze heilig.**
- **Als ze hun hart maar niet richten op Hem, want in Hem is hun redding. Maak de leerstellingen, de dogma's, de overleveringen, de ceremonieën, belangrijker dan Hem. Verblind hun ogen voor de waarheid, Zijn Woord.**
- **Stel alles in het werk om de aandacht van Hem af te leiden en laat ze onderling ruzieën over kleine onbenulligheden in hun leer.**
- **Geef vrucht aan het idee dat ze iets nodig hebben naast Hem. Besnijdenis, een speciaal gebed, geldelijk offer, bekerings datum, gaven in hen ontdekken en die uit moeten voeren.**
- **Laat hun geloof zoveel mogelijk van henzelf afhangen en niet het geloof dat Hij geeft.**
- **Zaai leugens over Zijn verwekking, over Zijn dood en vooral over Zijn opstanding. Laat ze geloven dat Zijn discipelen het allemaal hebben verzonnen. Maar niet dat Hij is; de Heiland der wereld, niet de redder van het verlorene, niet de Heer van de schepping en niet de Middelaar tussen God en mensen.**
- **Verspreid de oude leugen, die het altijd goed doet, dat ze als God zijn, kennende goed en kwaad. Laat ze denken dat ze zichzelf prima redden en niemand nodig hebben en zeker geen ingebeelde verlosser uit de hemel.**
- **Hoe dan ook, laat in elk geval de taal van Zijn bloed het zwijgen worden opgelegd.**
- **Verzoening, vergeving, verlossing, opgewekt zijn, burgers van de hemel, huivering wekkende begrippen. Hoeveel tijd hebben we nog?**
- **Waarom moet Hij het laatste woord hebben en Zijn Koninkrijk oprichten ?**
- **Hellevuur, loeiende vlammen, verstikkende rook, is dat wat ons wacht? Dramatisch einde.**

* Bovenstaand gedeelte "Satan's Gedachten" komen van de hand van broeder Wieb Rodenhuis.

Langzaam maar zeker worden de "gemeenten" van het zuivere Woord afgeleid. Zo zijn er steeds minder bijbelstudie groepen in de gemeenten, en worden er in de groepen die er overblijven boeken behandeld, zoals bijvoorbeeld "Doelgericht Leven", welk boek soms een belangrijkere plaats innemt dan Gods Woord. En als dat fenomeen uitgewerkt is, verschijnt er weer een nieuw boek, om toch vooral te zorgen dat de gemeente geen bijbelstudie meer krijgt.

Heel veel van wat er vandaag gebeurd is immitatie, en is ontsproten aan het brein van Gods grote immitator. Kijk eens kritisch naar de z.g. genezingsdiensten, door wie worden mensen genezen? En lees dan eens in Gods Woord hoe daar de genezingen plaats vonden. Een hemelsbreed verschil. Laten we ons niks wijsmaken, en laten we ons ertegen wapenen om niet in de handen van Gods immitator te vallen.

Kijk eens wat er gebeurd in de wereld. Het moge duidelijk zij wie momenteel de overste van deze wereld is. Ook zien we dat de Naam van God en van Jezus veelvuldig wordt misbruikt om geldelijk winst uit te slaan. In de naam van Jezus worden pseudo wonderen gedaan. Welke "Jezus" krijgt de eer in dergelijke manifestaties? Wanneer de dingen die er gebeuren niet is naar Gods wil, dan zijn die dingen ook niet geleid door Gods Geest, en is er dus een andere geest werkzaam.

Dit is bijna in alle gemeenten de praktijk. Men heeft het Woord samengevat in vastliggende leerstellingen, in vastliggende dogma's, de overlevering der ouden en de ceremonieën zijn meestal belangrijker dan Gods Woord. Daardoor zijn hun ogen reeds verblind voor de Waarheid, want zij kunnen de Bijbel alleen lezen door de "gemeentelijke bril", en de bijbel wordt uitgelegd in overeenstemming naar de vastgelegde gemeentelijke leerstellingen. En broeders en zusters, waar dingen zijn vastgelegd, is geen ruimte voor groei en verandering.

Wie is in staat oprecht te aanvaarden, dat het behoud enkel en alleen vast ligt in het volmaakte volbrachte werk van onze Heiland, Jezus Christus. Zo vaak heb ik meegemaakt, dat mensen dat wel met de mond belijden, en dan toch zeggen: "ja, maar, dan moet je wel ....." en vult u zelf maar in: Leven naar Gods wil, proberen goed te doen voor je naaste, trouw naar de kerk gaan. U kunt de lijst eindeloos aanvullen, maar het allemaal niet waar! HET IS ALLEEN GENADE! HET IS ALLEEN ALLES VOLKOMEN VOLBRACHT DOOR DE HEERE JEZUS CHRISTUS!

Want uit genade zijt gij zalig geworden, door het geloof; en dat is niet uit u, het is Gods gave; niet uit werken, opdat niemand roeme. (Ef.2:8,9)

Het zijn geweldige dingen, die we hieromtrent in Gods Woord mogen lezen. De vrouw Maria werd zwanger zonder een man uit de heilige Geest. (Math 1:18) Toen de Heere stierf aan het kruis, riep Hij wederom met luider stem en gaf de geest. En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen. (Math 27:50-53) En op de opstandingsmorgen kwam er een grote aardbeving, want een engel des Heren daalde uit de hemel neder en kwam nader, en hij wentelde de steen weg en zette zich daarop. Zijn uiterlijk was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. En de bewakers werden door vrees voor hem bevangen en zij werden als doden. (Math 28:2-4) Al deze dingen zijn waarachtig gebeurd, er zijn zelfs vele getuigen geweest, maar de huidige Farizeeërs en Schriftgeleerden ontkennen al deze dingen en verzinnen leugens, die ze ons willen laten geloven. In 2000jaar is er nog niets veranderd, satan gaat nog net zoals toen rond om de leugen te verspreiden:

"Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel." (2 Kor 11:3-4) Maar broeders en zusters wij volgen geen verdichtsels na, maar de Waarheid uit Gods Woord.

Verstaan wij deze dingen? Kennen wij deze gedachten van satan? Zien wij ze om ons heen gebeuren? Hij, de satan gaat echt rond, zoekende wie hij zal verslinden, en hij verleid er velen. Het mooist is het als hij de voorgangers van de gemeenten op het verkeerde been kan zetten, dan sleuren die voorgangers wel hun hele gemeente met zich mee. Want die gemeente laat zich door hun gebrek aan kennis toch alles aanpraten? Satan gaat nu niet rond als een brullende leeuw, want die brullende leeuw zou wel herkend worden, nee, nú doet hij zich voor als een prachtige engel des lichts, welke door velen als de heilbrenger wordt en zal worden gezien. Straks, wanneer zijn tijd werkelijk nog kort is, op de helft van de verdrukking van het volk Israël, in de laatste jaarweek van Daniël, dán zal hij zijn werkelijke gezicht laten zien, en dán zal hij rondgaan als een briesende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden.

Daarom, broeders en zusters, is het zo **broodnodig** dat wij deze dingen onderscheiden. En dat onderscheiden is alleen mogelijk door ons te verdiepen in Gods Woord. Het tot ons nemen van dat Woord der Waarheid werkt als het aandoen van de enige wapenrusting, die ons zal beschermen tegen de verleidingen van de satan. Wanneer wij die wapenrusting aandoen, **dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus.**

(Efeze 4:15) Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt, maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus.

Bedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn, want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Kol. 3:2,3.

Bert Boersma Juli 2007